

GRUP © FOCUS

la villarroel

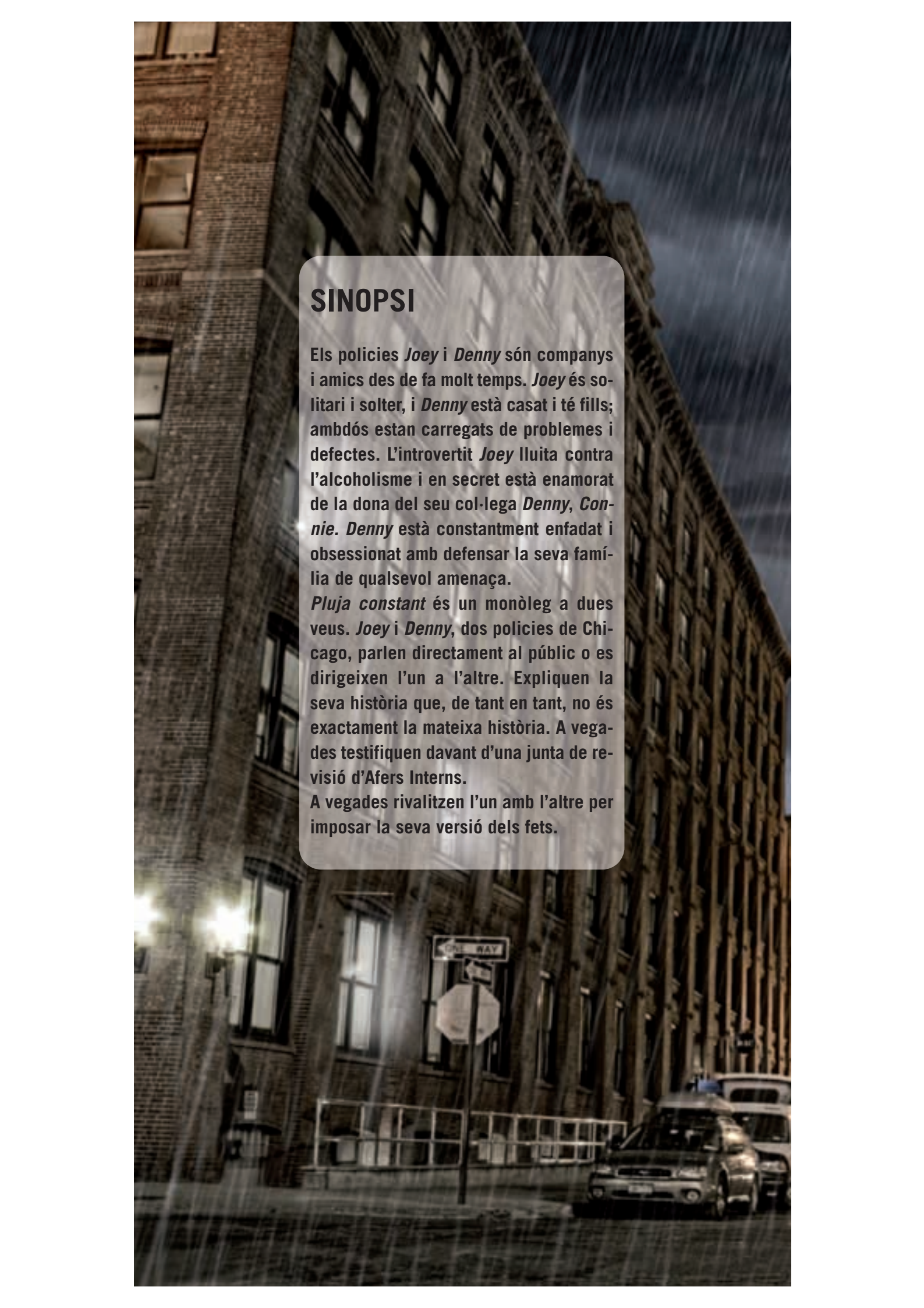
directora artística: Carol López

PERE
PONCE

JOEL
JOAN

PLUJA CONSTANT

de KEITH HUFF direcció PAU MIRÓ

SINOPSI

Els policies *Joey* i *Denny* són companys i amics des de fa molt temps. *Joey* és solitari i solter, i *Denny* està casat i té fills; ambdós estan carregats de problemes i defectes. L'introvertit *Joey* lluita contra l'alcoholisme i en secret està enamorat de la dona del seu col·lega *Denny*, *Connie*. *Denny* està constantment enfadat i obsessionat amb defensar la seva família de qualsevol amenaça.

Pluja constant és un monòleg a dues veus. *Joey* i *Denny*, dos policies de Chicago, parlen directament al públic o es dirigeixen l'un a l'altre. Expliquen la seva història que, de tant en tant, no és exactament la mateixa història. A vegades testifiquen davant d'una junta de revisió d'Afers Interns.

A vegades rivalitzen l'un amb l'altre per imposar la seva versió dels fets.

PLUJA CONSTANT

Títol original	A Steady Rain
Autor	Keith Huff
Traducció	Ernest Riera
Direcció	Pau Miró
Intèrprets:	Joel Joan - <i>Denny</i> Pere Ponce - <i>Joey</i>
Espai escènic	Sebastià Brosa
Il·luminació	Albert Faura
Vestuari	Susanna de la Fuente
Espai sonor	Javier Gamazo
Caracterització	Toni Santos
Ajudant de direcció	Enric Lloret
Assessorament aikido	Francesc Canudas
Direcció de producció	Amparo Martínez
Cap de producció	Maite Pijuan
Producció executiva	Marina Vilardell
Direcció tècnica	Miguel Montes
Regidora-Sastressa	Bego Lardín
Cap tècnic del teatre	Gervasi Juan
Tècnic de so	Ander Condon
Construcció espai escenogràfic	El Teler, s.c.c.l.
Prensa	Blanca de Carreras
Màrqueting i comunicació	Publiespec
Reportatge fotogràfic	Ninstudio
Disseny gràfic	sSB

Primera representació a La Villarroel,
12 de novembre de 2010.

TEXT DEL DIRECTOR

Pluja constant és un relat negre apassionant.

Joey i Denny són dos policies que patrullen pels carrers de Chicago, somiant que un dia seran detectius, com Starsky i Hutch. Però la seva realitat és ben diferent, tenen greus problemes: es veuen involucrats en tots els tòpics propis del gènere: corrupció, prostitució, drogues, trets, persecucions, “macarres”, alcohol...

Si bé a l'inici Joey i Denny són també dos clixés: el “poli bo” i el “poli dolent”, el text de Keith Huff avança cap a la complexitat, cap a la humanitat dels personatges i cap a les seves contradiccions.

La pluja és un personatge més de l'obra, és un estat mental que no deixa que Joey i Denny puguin pensar, ni actuar amb claredat. En tot cas, és molt fàcil donar la culpa de tot a la pluja.

La ciutat de Chicago ens mostra els seus racons més foscos i perillosos, les seves entranyes per on el mal es passeja impunement....

Aquesta darrera frase podríem haver-la llegit en qualsevol còmic "*noir*"; de fet, quan sento parlar Joey i Denny, de vegades em sembla que formen part d'un d'aquests còmics. El traç d'un dibuixant, Keith Huff, que posa ombra a les seves cares, als seus rostres i també a les seves intencions.

El gènere negre és una actitud, una mirada a la part fosca del món i als seus mecanismes cruels.

Però més enllà del gènere, el que realment em sembla apassionant de ***Pluja constant*** és la relació d'amistat entre els dos policies, una relació que ve de molt lluny i que es posarà a prova.

Podríem afirmar que ***Pluja constant*** és sobretot la història d'una amistat. Des d'aquesta mirada, Joey i Denny són sobretot personatges de carn i ossos, plens de matisos.

Per explicar aquesta "pel·lícula", amb tants personatges i amb tantes localitzacions, comptem "només" amb dos actors.

Dos actors que es dirigeixen al públic.

Un cara a cara sense trampes.

Gairebé despullats d'escenes de situació.

El camí que hem seguit és el de la paraula: confiar en el text.

Ara us deixo en mans d'aquests actors i els garanteixo que estan en molt, molt bones mans.

Pau Miró

JOEL JOAN

Actor, director teatral, guionista i autor. Va néixer a Barcelona el 1970. Va estudiar art dramàtic a l'Institut del Teatre. És membre fundador i productor d'Arriska S.L., des del 2000. És l'actual president de l'Acadèmia del Cinema Català, entitat que va fundar ell mateix l'any 2008.

Com actor de teatre, ha treballat en les següents produccions: *Un marit ideal* (2009) de d'Oscar Wilde, dirigit per Josep M. Mestres en producció de FOCUS; *Terra Baixa* (2009) d'Àngel Guimerà, dirigit per Hasko Weber, una producció del Teatre Romea i l'Ajuntament de Viladecans; *Jo sóc la meva dona* (2008), de Doug Wright, dirigida per Marta Angelat, produïda per La Villarroel; *Intimitat* (2007), d'Hanif Kureishi, dirigit per Javier Daulte i també produïda per La Villarroel; *Peer Gynt* (2006), d'Henrik Ibsen, dirigit per Calixto Bieito; *Ets aquí?* (2005), de Javier Daulte; *Glengarry Glen Ross* (2003), de David Mamet, dirigit per Àlex Rigola; *Excuses!* (2001), de Joel Joan i Jordi Sànchez, dirigit per Pep Anton Gómez; *Sóc lletja / Soy fea* (1997 i 1998), de Jordi Sànchez i Sergi Belbel, dirigit per Sergi Belbel; *Krámpack* (1996), de Jordi Sànchez, dirigit per Josep M. Mestres; *L'Àvar* (1996), de Molière, dirigit per Sergi Belbel; *Fum, fum, fum* (1995), de Jordi Sànchez, dirigit per Josep M. Mestres; *La corona d'espines* (1994), de Josep M. de Sagarra, dirigit per Ariel Garcia Valdés; *Fugaç* (1994), de Josep M. Benet i Jornet, dirigit per Rosa M. Sardà; *Yvonne, princesa de Borgonya* (1993), de Witold Gombrowicz, dirigit per Josep M. Mestres; *Mareig* (1992), de Jordi Sànchez, dirigit per Núria Furió; *La filla del mar* (1992), d'Àngel Guimerà, dirigit per Sergi Belbel; *Somni d'una nit d'estiu* (1991), de William Shakespeare, dirigit per Calixto Bieito.

Com actor de cinema, acaba de treballar a *La Trinca, The movie* (2010), dirigida per Joaquim Oristrell; *Catalunya Über Alles* (2010), dirigida per Ramon Térmens i *Mil Cretins* (2010), dirigida per Ventura Pons; *Vicky Cristina Barcelona* (2008), de Woody Allen; *Salvador* (2005), dirigida per Manuel Hueriga; *Excuses!* (2003), dirigida per ell mateix i per la que va rebre el Premi del Col·legi de Directors de Cinema de Catalunya a la millor fotografia; *Tortilla Soup* (2001), de Maria Ripoll; *El corazón del guerrero* (2000), dirigida per Daniel Monzón i *Las razones de mis amigos* (2000), dirigida per Gerardo Herrero.

PERE PONCE

La seva activitat teatral té com a treballs més destacats *Tres bolets* (1982), de H. Fierstein, dirigit per Ventura Pons; *El despertar de la primavera* (1985), de Franz Wedekin, dirigit per Josep Maria Flotats; *Fantasio* (1986), d'Alfred de Musset, dirigit per Josep Maria Mestres; *Knack* (1987), d'Ann Jellicoe, dirigit per Ricard Reguant presentat al Teatre Villarroel i produït per Focus; *Los 80 son nuestros* (1988), d'Ana Diosdado, dirigit per Amparo Larrañaga; *El hombre del destino* (1989), de Bernard Shawn, dirigit per Maria Ruiz; *Restauració* (1990), d'Eduardo Mendoza, dirigit per Ariel Garcia; *El temps i els Conway* (1992), de J.B. Priestley, sota la direcció de Mario Gas; *El temps i l'habitació* (1996), de Botho Strauss, dirigit per Lluís Homar; *El hombre elefante* (1998), sota la direcció de Mariano Barroso; *Camino del cielo* (2004), de Juan Antonio Mayorga Ruano, dirigit per Antonio Rodríguez Martínez; *Visitando al Sr. Green* (2005), de Jeff Baron, dirigit per Juan Echanove, estrenada al Teatre Romea i en coproducció amb Teatre Romea, Pentación i La Llave Maestra; *Un dios salvaje* (2008), de Yasmina Reza, dirigit per Tamzin Townsend.

Com actor de cinema, ha treballat per a Francesc Bellmunt a *Pa d'àngel* (1984, Premi d'Interpretació de la Generalitat de Catalunya), *Un parell d'ous* (1985), *Ràdio Speed* (1986) i *Rateta, rateta* (1990); *Chiuaua* (1991), sota la direcció d'Oscar Aibar; *Chatarra* (1991), de Félix Rotaeta i *Amo tu cama rica* (1992) d'Emilio Martínez Lázaro. També ha participat a *Alegre ma non troppo* (1993), de Fernando Colomo; *Atolladero* (1994) d'Oscar Aibar; *El perquè de tot plegat* (1995), de Ventura Pons; *La ley de la frontera* (1995), d'Adolfo Aristarain; *Pon un hombre en tu vida* (1996), d'Eva Lesmes; *El Pianista* (1997), de Mario Gas; *L'arbre de les cireres* (1998), de Marc Recha; *La isla del holandés* (2001), de Sígfrid Monleón; *No dejaré que no me quieras* (2002), de José Luis Acosta; *Peor imposible ¿qué puede fallar?* (2002), de David Blanco y José Semprún; *Días de fútbol* (2003), de David Serrano; *Platillos Volantes* (2003), d'Oscar Aibar; i l'última pel·lícula en la que ha participat és la recentment estrenada *El Gran Vázquez* (2010), també dirigida per Oscar Aibar.

KEITH HUFF

És dramaturg resident al Chicago Dramatists. Té un Master en Belles Arts pel Taller de Dramaturgs de la Universitat d'Iowa. Ha rebut nombrosos premis teatrals com són el Jeff Award, el Berrilla Kerr Award, el Cunningham Prize, el John Gassner Award i tres premis teatrals del Consell de les Arts d'Illinois.

Per altre banda, ha escrit obres de teatre que s'han representat al O'Neill Theatre Center National Playwrights Conference, New York Theatre Workshop, New York Stage and Film, Steppenwolf, Berkeley Rep, the Eureka Theatre, Studio Arena Theatre, Woolly Mammoth, Eye of the Storm, Echo Theatre, Act One/Showtime, Alice's 4th Floor, Florida Studio Theatre, WordBRIDGE Playwrights Laboratory i Midwest PlayLabs. Les obres han estat produïdes a l'Off-Broadway, a escala internacional i nacional.

Les seves obres més recents són *Detective's Wife* i *Tell Us of the Night* que tanquen la trilogia iniciada amb *Steady Rain* o *Pluja Constant*. Viu a Chicago amb la seva dona, Georgette i la seva filla, Robin.

PAU MIRÓ

Neix a Barcelona el 1974. És llicenciat en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic – Institut del Teatre (1999). Com a dramaturg, a rebut seminaris a la Sala Beckett impartits per Carles Batlle, Sergi Belbel, Xavier Albertí, Sanchis Sinisterra, Martin Crimp, Juan Mayorga i Javier Daulte. Ha impartit seminaris de dramaturgia a l'Obrador de la Sala Beckett (2009-10). Ha traduït al castellà *Questi fantasmi* d'Eduardo de Filippo i *Plou a Barcelona*, text propi.

És fundador de la companyia Menudos, formada per ex-alumnes de l'Institut del Teatre. És autor i director de *Girafes* (2009), que es va estrenar al Teatre Lliure al Festival Grec 2009. *Lleons* (2009), estrenat al TNC dins el projecte T6. *Búfals* (2008), estrenat al Festival Temporada Alta de Girona. Ha rebut el premi de la crítica al millor text 2008-09 per *Búfals*, *Lleons* i *Girafes*. Al 2008 és co-autor d'*Enfermo imaginario* que es va estrenar al Teatre Condal. També és autor i director de *Singapur* (2007), text estrenat dins del projecte T6 del TNC i nominat als premis Butaca a la categoria de millor text. Realitza la dramaturgia conjuntament amb Calixte Bieito de *Los persas: Réquiem por un soldado* (2007). És autor i director de *Banal sessions of Fedra*, estrenat al Versus Teatre l'any 2006 i pel que va obtenir el premi al millor muntatge en la XI mostra de teatre de Barcelona. Al 2006 escriu i dirigeix *Somriure d'elefant*, estrenat a la Biblioteca de Catalunya al Festival Grec 2006, i pel que obté una nominació als premis Butaca en la categoria de millor text que es va acabar traduint al castellà, italià i eslovac. És autor i director de *Bales i ombres* (2006), estrenat a l'Espai Lliure i nominat als premis Butaca al millor text. L'any 2005, realitza la dramaturgia i direcció de *Happy Hour*, estrenat al Teatre Lliure i posteriorment al Teatre Borràs de Barcelona. Per aquest text, rep la nominació als premis Butaca en la categoria de millor text. La seva obra més reconeguda és *Plou a Barcelona* (2004), dirigida per Toni Casares a la Sala Beckett. Per aquest espectacle rep cinc nominacions als premis Butaca d'entre les quals destaquem: millor text i millor espectacle de petit format. Text traduït al castellà, italià, francès, portuguès, polonès i anglès. Es va estrenar el 12 d'octubre de 2007 a Nàpols, Teatro Nuovo. Al juny de 2008 s'estrena al Teatro Piccolo de Milà i rep el premi nacional de la crítica d'Itàlia. Es va fer una versió radiofònica i una altra cinematogràfica a Itàlia. També s'ha editat per la editorial italiana Guida, sota el títol de "Chiove". Text que participa en la Setmana de la cultura catalana a Xile (2005). Text publicat per la Universitat de Richmond (Nova York). Text que participa en la Setmana cultural catalana a Sao Paulo (Brasil). Text estrenat en la seva versió castellana al Festival de Otoño de Madrid (2006), sota el títol "Lluvia en el Raval" a càrrec de la companyia Segundo viento, a la cuarta pared. Aquest text també ha estat adaptat radiofònicament per a Ràdio Barcelona. I, finalment, es va convertir en guió cinematogràfic amb adaptació de Carles Mallol i Pau Biró, sota la direcció de Carles Torrens.

Com actor de teatre ha treballat a *Antígona* (2006), dirigida per Oriol Broggi; *La xarxa* (2004), dirigida per Josep Mª Mestres a l'Espai Brossa; *Wit* (2003), dirigida per Lluís Pasqual al Teatre Borràs; *Refugi* (2002), dirigida per Oriol Broggi a la Sala Beckett; *Liliom* (2002), directora de Carlota Subirós a la Sala Beckett; *El pati* (2002), dirigida per Pep Anton Gómez (Teatre Lliure); *El burladero* (2001), dirigida per Jaume Collrell al Teatreneu; *El público* (2001), dirigida per Jordi Prat; *Kiss me Kate* (2001), dirigida per Sílvia Sanfeliu. També destaquen *Casta Diva* (2000-01), *Un cop més una mica de música* (1999-2000) i *El Musical més petit*, dirigida per D. Anglès i V. Àlvaro.

BROADWAY HA DIT...

“Resulta difícil imaginar un vehículo mejor para dos actores que está claro que no necesitan personajes grandilocuentes para proporcionar grandes interpretaciones”

USA TODAY

“Una de las experiencias teatrales más poderosas en muchas temporadas”

David Sheward, *Back Stage*

“Las interpretaciones no son giros estelares, sino caracterizaciones complejas que van pelando capa tras capa de autoprotección para revelar verdades cada vez más incómodas”

David Rooney, *Variety*

“Melodramático y ridículo, pero las dos estrellas son imponentes en el escenario”

Frank Scheck, *Hollywood Reporter*

INSTITUCIONS

MITJANS DE COMUNICACIÓ

GRUPS

VENDA D'ENTRADES A LA TAQUILLA DEL TEATRE I ...

COL-LABORADORS DEL TEATRE

PLUJA CONSTANT

Funcions prèvies a partir
del 12 de novembre

Estrena en La Villarroel el
18 de novembre de 2010

HORARIS

Dimarts a dijous 21h
Divendres 21.30 h
Dissabte 18.30 h i 21.30 h
Diumenge 18.30 h

PREUS

22-26 euros

Funcions especials per Nadal. Consultar www.lavillarroel.cat

la villarroel
www.lavillarroel.cat

PREMSA

Blanca de Carreras
premsa@focus.cat
Tel. 93 309 75 38

Tel 93 309 75 38
www.focus.es

DISTRIBUCIÓ

Jordi Rebarter
jrebarter@focus.es
Eli Torrejón
etorrejon@focus.es